

KIBÉDI VARGA ÁRON

Nagypéntek

*Amikor az ablakok kinyílnak,
amikor már csak árnyékok járnak az utcán
– lángoló árnyékok –,
amikor hosszúra nyúlnak a csüggedő hangok,
amikor a körmenet megáll a domb tövében,
amikor kapuk csattannak és a toronyórák lassabban ütnek,
amikor az ablakok kapukra nyílnak és a didergő árnyékok visszahúzódnak;*

*amikor lefűjják a körmenetet,
amikor a kapuk becsukódnak,
amikor senki sem áll már az ablakok mögött:*

*„Akkor meghomályosodik a nap, és a templom kárpitja föléből aljáig
kettéhasada és a föld megindula”*

Időjárás

*Amikor a hold kiül a hegytetőkre,
amikor az olvadó éjszakákat leváltják,
amikor feleregetik magasra az idő járását,
amikor a növények végre leereszkednek a földre és átölelik a habozó állatokat,
amikor a hab megkerüli a zilált folyókat:*

*csak akkor áll minden a helyére,
akkor még az ártatlan ábrák is kimerülnek.*

Kisepert

*A házalók összefogtak a hazátlanokkal,
uralkodnak a „kéz kezet mos” elve alapján.
Csak arra néznek, ahol minden megáll,
ahol a kisepert utcákon leállt a forgalom,
ahol tekintetük nem ütközik üres házakba.*

*A haza is kiürült, már csak azok emlegetik,
akik egyszer régen hallottak róla és most könnyeznek,
mert házuk kívül esik a szokásos terepeken,
a haza nyúhatetlen küszöbén és azért
mert a szomszédságban vadonatúj hazafiak ábrándoznak.*

*Hazafiak, akik nem ismerik a ritkuló titkokat,
akik melankolikusan várják a hallgatag jövőt.*

Lajtorja

*Isten a világot: teremtette vagy leteremtette?
Az ember: bűnbe esett vagy született?
Az eredet: ismerős vagy kitalálták?
Az állat: alantas vagy csak álldogál?*

*A tehén tehetetlen, a karvaly kardoskodik,
a veréb versenyzik, az oroszlán lángol:
idáig vonulnak az állatok.*

A növény: átölel, fojtogat;

a kő pedig könyörtelen.

Aki szeret

*Aki szeret, az szertelen:
idejéből másra nem telik.
Aki szeret, az tehetetlen,
másra nem tudja rászánni magát.
Szánalmas és tévedhetetlen,
másra nem hallgat, magának nem hisz:
menthetetlen, mint a jövőbe menekülők,
mint azok, akik döbbenet várják,
majd
fosztogatják a halkuló éjszakákat.*

